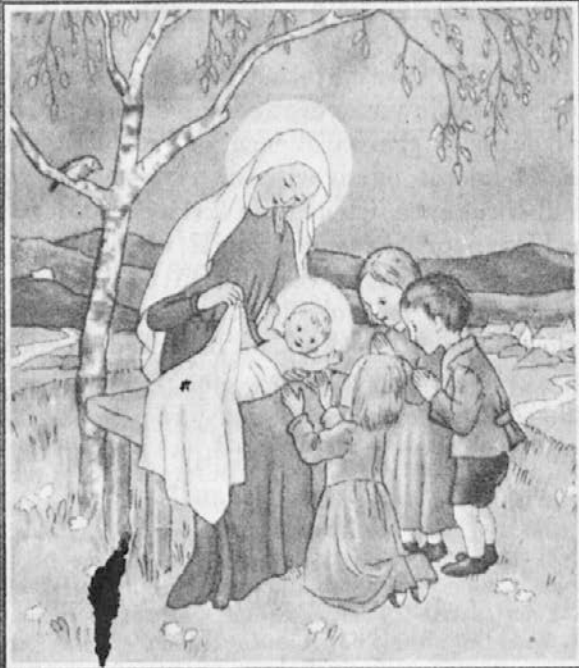

51528

LUČKA

VERSKI LIST
ZA MLAĐINO

1939-40

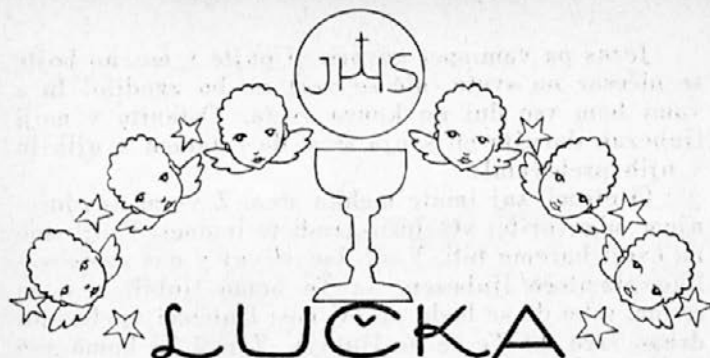
Navodilo

za izpolnjevanje „Jezusovih dni“.*

Na levi so vprašanja, ki ti jih stavi tvoja vest. Na ta vprašanja vsak večer odkritosrčno odgovori! Proti desni so prazna okenca za vsak dan v mesecu. Če moreš odgovoriti na vprašanje z »da«, naredi v okence istega dne križec! Ako pa bi moral odgovoriti z »ne«, napiši ničlo! Jezus bo tvojega prizadevanja vesel in te bo blagoslovil. Kdor dejansko ne more iti k sv. maši ali sv. obhajilu ali Jezusa obiskati, pa bi to rad storil, naj napiše v okence črko »ž«, kar pomeni, da je obudil željo.

Kristus, kraljuj!
Kristus, zmaguj!
V hostiji sveti
nam gospoduj!

* Obrazec za »Jezusove dneve« najdeš na predzadnji strani ovitka.

LETO V.

SEPTEMBER 1939

Štev. 1

Jezus, ti si Kralj naše mladosti.

(Govor prevzv. ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana na kongresu Kristusa Kralja.)

Kristus Kralj te je poklical, draga mladina, da se mu pokloniš ob tem veličastnem kongresu. Prišli ste od vseh krajev Slovenije ter napolnili veliki prostor okrog oltarja. Kakor žareče polje cvetja ste, sredi med vami pa je gospod Jezus, ki širi svoje prebodene roke in vas blagoslavlja. Blagoslavlja vas, da bi ob Njem preživelí svojo cvetočo mladost ter dozoreli v dobre može in žene. Mnogo jih je bilo, ki so hoteli priti. Želeli so si, da bi se z vami zbrali okrog Njegovega oltarja, da bi skupno z vami prepevali Jezusu čast in slavo. Niso mogli priti; toda zbrali so se doma po far-nih cerkvah ter tam molijo pred tabernakljem k Jezusu. Vsa slovenska mladina se je danes zbrala ob Jezusu. Vsa slovenska mladina danes pravi: »Glej, Jezus, tukaj smo. Ukazuj nam, mi poslušamo!« Poslušate? Čujte, kaj vam Jezus govori: »Vaš kralj sem, bodite moji otroci, kakor sem bil jaz vaš, najbolj vaš takrat, ko sem umiral na križu in za vas prelil svojo kri. Bodite moji, pa boste z menoj kraljevali vso večnost.« Vi pa mu odgovarjajte: »O Jezus, saj smo Tvoji, povej nam, kaj naj storimo!« In Jezus Vam pravi: »Bodite mi zvesti, držite se vere, ki nikdar ne preide.« In vi mu odgovarjajte: »O Jezus, verujemo v Te in nikdar ne bomo nehali verovati. Pomnoži nam našo vero!«

Jezus pa vam spet govori: »Upajte v me, ne bojte se ničesar na svetu, nič se vam ne bo zgodilo! In z vami bom vse dni do konca sveta. Ostanite v moji ljubezni, darujte mi svoja srca, da ostanem v njih in v njih prebivam!«

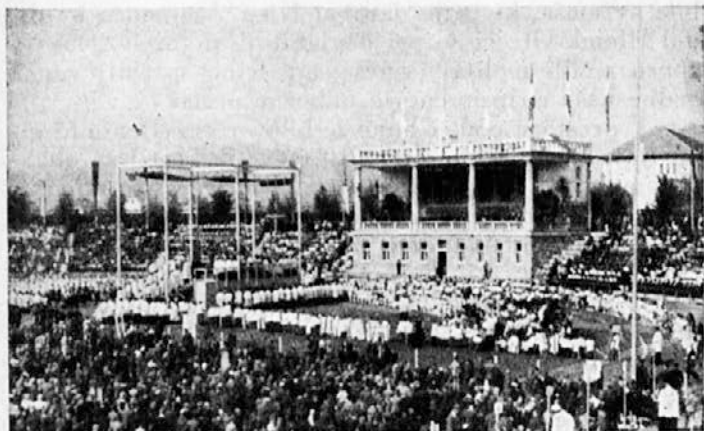
O otroci, saj imate mehka srca. Z vsem navdušenjem odgovorite: »O Jezus, radi te imamo, Tvoji smo in Tvoji hočemo biti. Vsak dan vlivaj v nas svojo veliko plamtečo ljubezen, da Te bomo ljubili z vsem srcem, tako da se bodo ob tej naši ljubezni vnela tudi druga srca, ki Te še ne ljubijo. Zvesti Ti bomo vse življenje. Zvesti bomo Tebi in Tvojemu namestniku v Rimu, svetemu očetu, ki je poslal k nam svojega poslanca.« O predragi, Jezus je med nami v drobni, neznatni hostiji, namestnik papežev je med nami. Zato mu slovesno obljubimo:

»Jezus, Ti si kralj naše mladosti! Mi hočemo, da ostaneš kralj vsega našega življenja!«

20.000 otrok na kongresu Kristusa Kralja.

Kdo bi si mogel misliti, da bo prišla naša ljubljena mladina dne 29. julija v tako ogromnem številu na Stadion. Otroci, ki so se pripeljali z vlaki, so kar s kolodvora mahnili proti Stadionu, dočim se je ljubljanska mladež zbrala na Kongresnem trgu. Pridružile so se dolge vrste iz mestne okolice in se razvrstile v prekrasen sprevod. Tako se je ob osmih zbrala na Stadionu silna vojska mladega rodu, ki je v lepi pesmi razodeval svojo vdanost Kristusu Kralju.

Proti pol deveti je zadonelo iz zvočnikov: »Kardinal-legat prihaja!« Takoj zatem se je pričel spuščati po pobočju proti sredini arene dolg sprevod duhovščine s kardinalom. Odposlanec sv. očeta kardinal Hlond je stopil med slovensko mladino, obdan od obeh slovenskih škofov dr. Rožmana in dr. Tomažiča. Tisti hip so zadonele po Stadionu v mogočnih akordih fanfare, iznad morja mladine pa je zaplapolalo na tisoče belih robcev in zastavic v pozdrav visokemu knezu. S prožnimi koraki je stopal odposlanec sv. očeta po sre-

žareče polje cvetja na Stadionu.

V strnjenih vrstah hite otroci na kongres.

dini arene med mladino in živahno odzdravljaj. Od sredine arene so stali v špalirju (na obeh straneh) ministrantje, ob stopnicah pa skupina križarjev v svojih lepih plaščih. Ko je kardinal prispel na tribuno, je zadonela iz dvajset tisoč mladih grl kongresna himna »Mogočno se dvigni«. Takoj nato je stopil pred mikrofona ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman in v vznesenih besedah nagovoril slovensko mladino. Zatem je

bila sv. maša, ki jo je daroval Njeg. Eminenca kardinal Hlond. Otroci so pri poglavitnih delih sv. maše v zboru molili molitve, vmes pa peli ob spremljevanju godbe naše najpristržnejše nabožne pesmi.

V prostoru pod tribuno je bilo pripravljenih 63 ciborijev, v katerih je bilo 16.000 svetih hostij za obhajilo mladine. Ko je minilo zauživanje, so se napotili duhovniki s ciboriji med mladino. Med njimi je bil tudi mariborski škof dr. Tomažič in kitajski škof msgr. Čeng, ki je ves ginjen nad to lepo mladinsko slovesnostjo zaprosil, da bi smel obhajati otroke. Nepozaben je bil prizor, ko so se pomikali duhovniki z lesketajočimi se ciboriji med svežo mladino in so otroci zelo spoštljivo prejemali Najsvetejše.

Vsi smo bili prevzeti nad toliko versko gorečnostjo slovenskih otrok in v srce nam je stopil ponos in zaupanje v lepo bodočnost našega naroda, ki mu Kristus neomejeno kraljuje.

Kitajski škof Čeng obhaja na Stadionu našo mladino.

Angela Gorogrančeva:

Le z Jezusom sem srečen!

*Lepša kakor sonce,
kakor lilija,
v milosti je božji
moja dušica.*

*Kaj je vse veselje
širnega sveta
proti sreči čisti
mojega srca?*

*Kaj je vse bogastvo,
kaj zaklad je zlat?
Kogar Jezus ljubi,
ta je res bogat!*

*Če pa žalost rani
drobno mi srce,
Jezus z lic obriše
grenke mi solze.*

*Če smehljam se srečen,
ker sem zdrav in mlad,
z mano se raduje
Jezušček — moj brat.*

*In zato nikomur
Jezusa ne dam,
ker čez vse na svetu
njega rad imam!*

Janez Veider:

Mali junak Tonček.

Zgledi vlečejo! Ta pregovor ste, dragi Lučkarji, že dostikrat slišali. Zato vam bo tudi letos Lučka pri-
našala lep zgled malega Tončka, ki ga boste brez

Mali junak Tonček.

dvoma skušali posnema-
ti. Tonček je bil španjo-
lec, doma iz tiste nesreč-
ne dežele, ki je prav v
zadnjih letih morala
toliko pretrpeti zaradi
Kristusovega imena. V
prekrasnem obmorskem
mestu Santander ob Bi-
skajskem zalivu je Ton-
ček zagledal luč sveta
8. avgusta 1920. Njegovi
starši še živijo. Oče se
piše Florentin Martinez
Mingo in mati Marina
Pedraja Herrera. Prva
leta je bil Tonček zelo
slaboten, toda polagoma
se je okrepil duševno še
muogo bolj kot telesno.

Komaj je mogel spregovoriti prve besede, že je hotel vse vedeti. Bil je komaj dve leti star, ko sta z materjo imela na vrtu tale razgovor: »Mamica, kdo je to naredil?« — »Ljubo dete, Bog je vse to naredil: drevesa, ptičke in rožice. Pa tudi očeta in mater ti je dal in obleko, igrače, vse!« Pazljivo poslušal Tonček materino razlago ter hoče še več vedeti o Bogu, kje stanuje in kakšen je. Tudi to mu mamica razloži. Ves navdušen deček zakliče: »O kako imam rad nebeškega Očeta, čeprav ga ne vidim.« — »Že prav,« ga pohvali mamica, »toda Bog vidi tudi tvojo svojeglavost.« Tonček vzdihne. Da, njegova svojeglavost in jeza, ta mu pa res dela preglavice. Poučili so ga, da je to grdo in da se mora premagati. Kadar ga je hotela spet premagati jeza in trmoglavost, je vtaknil Tonček svoji ročici v žep, da bi jezo vanj zaprl, kot je dejal. To hoče sedaj še bolj vestno vršiti, da ga bo ljubi Bogec rad imel. In Tonček je bil zvest svoji obljubi. Za nebeškega Očeta bi storil vse. Večkrat je moral uživati grenka zdravila. Mamica ga je spodbujala: »Stori to za Boga!« — »Da, za nebeškega Očeta,« je dečko ponovil in junaško zaužival odurna zdravila. Za nebeškega Očeta, to besedo bi mogli imenovati geslo Tončkovega življenja. Po njem se je ravnal in postal pravi junak.

Pobožna in modra mati Marina je svojemu dečku najraje pripovedovala svetopisemske zgodbe. Tako jih je rad poslušal, da polagoma sploh ni hotel kaj drugega poslušati. Ko mu je nekoč začela praviti pripovedko, jo je prekinil: »Ah, mamica, pripoveduj mi raje o Jezuščku. Pravlјice so tako vse zlagane.« — Ko je imel Tonček tri leta, je večkrat izpraševal, zakaj visi na križu Jezus, kakor ga vidi na steni. Mamica mu jame govoriti o Gospodovem trpljenju. Svetle solzice začno teči dečku po licih ob tem poslušanju. Pa brž vzklikne: »Kajne, mamica, zdaj Jezus več ne trpi, saj je pri angelih v nebesih.« — »Res, Tonček, v nebesih je zdaj. Če pa so ljudje hudobni in delajo grehe, tedaj je Jezusu še vedno hudo.« — »Toda jaz nočem biti hudoben. Imam ga preveč rad in nočem, da bi Jezušček nad menoj jokal,« in upre svoje velike oči v mamico, češ: »Povej mi, ali tudi jaz želim Jezusa?« »Ne, Tonček, majhni otroci ga ne žaliyo.« — »Toda

Na kongres so prihiteli tudi dečki in deklice v domačih narodnih nošah in so s cvetnonedeljskimi butaricami v rokah počastili Kralja nedolžnih src.

zakaj ga žalijo veliki? Povej mi, mama, da ga ne bom žalil tudi jaz.« — »Z grehom ga žalijo.« — »Kaj pa je to — greh?« — »Boš že zvedel, ko boš večji. Za enkrat bodi zadovoljen, da ti ne moreš storiti greha.« — »Toda ko bom večji, bom grešil! Ne, to je strašno, mama! Raje umrem.« — »Otrok, ne misli na to. Le moli vsak dan k nebeški Materi: 'Ljuba božja Mati, daj mi čist ostati. Prej umrjem naj, kot grešil bi kdaj.'« Tako se je naučil mali Tonček, da je greh sovražil, še preden ga je poznal. Zavedal se je že takrat, da mora v boju zoper greh na pomoč klicati Marijo.

(Dalje.)

Škrat Cmeruh.

(Piše urednik.)

Gospod Lucifer, ki je poglavar hudobnih duhov, je poslal škrate Cmeruha na zemljo samo zato, da bi zapeljal otroke v različne grehe. Do te odločitve pa je prišel zato, ker se je škrate Cmeruh za vsako malenkost skremžil in se pričel cmeriti. Dosti je bilo že, če ga je kdo izmed škratev bolj ostro pogledal, kaj šele, če mu je stopil na dolgi rep. Lucifer se je neprestanega cmerjenja naveličal, pograbil je Cmeruha in si ga položil čez koleno. Ko ga je do dobrega namikastil, ga je tako močno brcnil, da se je mali škrate v trenutku znašel na lepem vrtu. Cmeravost mu je na mah prešla. Mimo njega po cesti sta šli dve ženici in se živahno pogovarjali.

»Poglej, to je pa Tilnova hiša,« pravi prva in pokaže na prijazno hišico tik ob vrtu.

»Saj res,« odvrne druga. »Tu notri je doma Jerica, kajne?«

»Seveda, seveda. Tako pridne in ubogljive deklice nisem videla svoj živ dan. Nič ne sitnari, nič ne joka, rada moli...«

Zenici sta odšli in škrate Cmeruh ni mogel razumeti njunih nadaljnjih besedi. Sicer pa tudi treba ni bilo. Škrate je vedel dovolj. Približal se je hišici in pogledal skozi okno. Zagledal je mamico, ki je pridno šivala, ob njej

pa je sedela na tleh Jerica in se tiho igrala. Blizu nje je videl stojalo, na katerem je samevala dragocena punčka, ki so jo Tilnovi hranili že dolgo vrsto let v prijeten spomin. Ko je škrat Cmeruh zapazil to lepo punčko, se mu je razlezel obraz v škodoželjen nasmešek. Kot blisk se je vzel kvišku in planil neslišno v sobico prav pred Jerico in ji zašepetal v uho: »Jerica, reci mamici, naj ti dovoli, igrati se z dragoceno punčko na stojalu!«

Dosti je bilo. Jerica je pogledala punčko in jo je na vsak način hotela imeti.

»Ne, Jerica, punčke ti ne morem dati. Je tako rahla in bi se skvarila.«

Tedaj zašepete škrat deklici:

»Jokaj se, pa boš dobila punčko. Solze bodo omehčale materino trdo srce.«

Jerica se je okrenila in zajokala. Mamica pa je vsa zaskrbljena vzdihnila:

»Jerica, kaj bo rekel Jezus k tvoji trmi?«

Škrat Cmeruh pa je zmagoslavno skočil kvišku in zašepetal Jerici prav v uho: »Jokaj glasneje! Boš videla, da bo to pomagalo.«

Deklica je kar zatulila. Iz pridne, tihe Jerice je postala cmerava Jera.

Škrat Cmeruh jo je ujel v svoje mreže in je kar vriskal od veselja. Mamica pa je bila zelo žalostna, a še bolj žalosten je bil dobri Jezus.

Nova sestricea.

1. Ena punčka pa trije očetje.

»Maček je.«

»Ni, ampak sova.«

»Kaj še! Punčka je.«

Trije fantki stegujejo vratove, da bi se prepričali, kaj prav za prav je.

Vidijo dvoje oči, samo dvoje oči, neverjetno čudnih. Gledajo skozi podstrešno okence, ki ima šipe motne od prahu in blata, saj sta se na njem nabirala mesece in leta. Samo v enem kotičku je šipa v naglici zdrgnjena in tod skozi zrejo čudne oči.

»Odprimo okno,« predlaga Mihec.

»Ustrašila se bo,« se pomišlja Jakec.

»Poskusimo!« odloči Jurče. Toda na rahlo in po tihem! Mihec, ti si najmanjši. Vzdignila te bova pa boš pogledal, kaj je. Samo pazi, da je ne preplašiš.«

Starejša brata vzdigneta Mihca na svoje rame in njegove črne oči se srečajo z neznanimi očmi, velikimi sinjimi očmi, ki pa niso bile last ne mačka ne sove.

»Punčka je,« pove Mihec, »ima lase.«

»Poskusi odpreti okno,« reče Jurče.

Z največjim naporom se Mihcu posreči tudi to.

Sinje oči so že izginile, zdaj pa se spet prikažejo. Res je punčka, vitka deklica šestih ali sedmih let z dolgimi svetlimi kodri.

»Hočem iti k vam,« preprosto reče.

Mihec in brata se osuplo spogledajo: punčka je besedo »hočem« rekla tako, kakor da jim zapoveduje!

»Zakaj hočeš?« vpraša Mihec.

»Zato ker hočem! Hitro mi pomagajte, da splezam dol do vas!«

Ob tem novem povelju se fantki ne obotavljajo več.

»A kako naj to napravimo?« vprašuje Jakec.

»Bo že šlo,« miri Jurče, »kar staro mizo pod okno in stol nanjo. Ne, to bo previsoko. Samo mizo postavimo pod okno, jaz bom stopil nanjo in punčki pomagal.«

Jurče in deklica sta bila spretna in že je punčka stala na mizi. A takoj se je obrnila k Jurčetu in mu znova velela:

»Okno dobro zapri, kakor je bilo prej.«

In Jurko lepo uboga.

»Dobro, zdaj sem zadovoljna,« reče punčka, ko je zlezla z mize in je bilo okno spet zaprto.

Če bi kraljična svojim podložnikom takole izrazila svoje zadovoljstvo, bi gotovo ne bili bolj ponosni, kakor so bili naši mali junaki.

»Kaj pa zdaj?« vpraša Jakec.

»Zdaj? Pri vas ostanem.«

»Kaj bo tvoja mama rekla?«

Velike sinje oči se vpro v Jurčeta in deklica mu odgovori:

»Nimam več mame.«

»A tvoj očka?«

»Očka je na potovanju — ne vem kje, in pri tej hudobni ženski bi skoraj umrla —. Nočem več k nji nazaj — pri vas ostanem!«

»Pri kakšni hudobni ženski?« vpraša Jakec.

Deklica z brado pokaže smer, od koder je prišla.

»Tista, ki sva z mamó pri njej stanovali.«

»Kje?«

Iskra pretepa Nikico.

»Tukaj zraven. S strehe sem vas videla, kako ste se v podstrešju igrali. Dobro vas poznam.«

In res pokaže s prstom:

»Ti si Jurče, ti Jakec in ti Mihec.«

Fantje se osuplo spogledajo.

»Kaj? Pri tisti čarovnici?«

Deklica se zasmije:

»Ne vem, če je čarovnica. Mama jo je klicala gospa Iskra. Dokler je mama živelá, je gospa Iskra bila dobra, me klicala Nikica in mi pripravljala slaščice. Ko pa je mama umrla, je Iskra postala tako hudobna. Davi me je nabila. Le pogledjte!«

Nika privihne rokev in jim pokaže oteklo roko s črni mi lisami.

»O hudobnica!« se ujezijo fantje.

»To nam bo drago plačala!« zavpije Mihec. »Nabili jo bomo, opraskali!«

»Ne boste je mogli!« pravi Nika. »Nič se ne da napraviti. Danes mi je dala za kosilo samo malo kruha, za večerjo pa bom dobila samo vode, mi je rekla. Jaz sem ji dejala, da pojdem proč, pa mi je odgovorila: Bo vsaj ena

nadloga manj. Potem sem ji rekla, da bom kar pobrala svojo obleko in takoj odšla, pa mi je dejala, naj le gledam, da se ji potem nič več ne prikažem pred oči, ker mi ne bo dobro. Jaz sem ji rekla, da jo bo že očka okregal, ko se vrne, pa mi je odgovorila — Niki je šlo na jok —: Oče, ki takole odide, se ne vrne več.«

Zdaj se pa Nika ni mogla več premagovati. Oblile so jo solze in bridko se je zjokala.

Fankom se je hudo smilila in skušali so jo potolažiti, kakor so najbolje znali.

»Kam pa je odšel tvoj očka?« vpraša Jakec.

(Dalje prihodnjič.)

Pošta malega Jezusa

Lučkarji! Lučkarice! Gotovo ste se v velikem številu udeležili kongresa Kristusa Kralja. Skušajte popisati na kratko doživljanje ob tej priliki. Spise pošljite na »Uredništvo Lučke, Ljubljana, Marijin trg 4.« Trije najboljši spisi bodo nagrajeni.

Urednik.

Iz Prihove.

Najbrž še ne veste, da nas na Prihovi tudi »Lučka« prav toplo ogreva. Saj nas je že 70 »Lučkarjev«. Kako nestrpno je že vsakokrat pričakujemo. Res dolgočasno bo v počitnicah, ko je ne bo. Tudi dečki znajo »Lučko« visoko ceniti. Vsako zadnjo nedeljo v mesecu se zberemo vsi pri obhajilni mizi, pa tedaj nas je še veliko več. To je armada, da jo vidite! Pri večernicah pa si zapojemo, da je veselje, in se ogrevamo za Jezusa. — Radi bi postali in ostali dobri in pridni, stanovitni v ljubezni do Jezusa in do njegove in naše nebeške Matere. Da bi bili res lučke med drugimi! — Z veseljem zbiramo znamke in staniol za naše zamorske bratce, da bi jim pripomogli do luči sv. vere. V počitnicah bomo napravili tudi majhen izlet.

Prihovski Lučkarji.

Iz Žalnc.

Prvikrat vam pišem iz naše fare, a še sedaj ne veselo, ampak žalostno novico, da je smrtna kosa pretrgala nit življenja in odvedla pred Stvarnika našega dobrega in nepozabnega gospoda župnika J. Šolarja. Vsi smo ga imeli zelo radi, zato je bila tem bridkejša ločitev. Otroci smo izgubili ljubečega veroučitelja in skrbnega dušnega vodnika. Pokojni gospod župnik je bil zelo dober in prijazen z vsakomer. Prekrasen pogreb je pričal, kako je bil priljubljen. Sedem in trideset vencev je krasilo njegov zadnji dom. Bridka je ločitev, a upanje nas tolaži, da se zopet snidemo v raju pri Jezusu. Sedaj poučuje verouk častiti

g. p. Gerard iz Stične, ki ga imamo zelo radi. V našo šolo prihaja precejšnje število »Luči«, katero vselej težko pričakujemo. Posebno se veselimo, kadar je tiskana uglasbena pesem, ki jo prepevamo pri otroškem petju pri službi božji pod vodstvom organista gospoda Jančarja.

Mencin Pepca,
učenka II. razreda višje ljudske šole v Žalni.

Iz Moravč.

Tudi k nam prihaja Lučka, ki jo zelo radi beremo. Vedno nestrpno čakamo, kdaj bo zopet prišla. A nisem še brala nobenega dopisa iz Moravč. Zato Vas pa jaz obiščem z majhnim pisemcem. Bodite tako dobri in ga priobčite. Sem članica Marijinega vrtca in bom ostala, dokler ne bom zapustila šole. V Marijinem vrtcu nas je veliko otrok in prejemamo mesečno sv. obhajilo. Pri sv. obhajilu se vedno spomnim tudi vseh prijateljev Lučke in zanje molim, da bi bili prav pridni in dobri. S tem bi naredili Jezusu veliko veselja, ko ga drugi z grehi tako žalijo. Prav lepo vse pozdravim, gospoda urednika in vse Lučkarje in Lučkarice!

Kos Angela,
učenka 6. razreda v Moravčah.

Iz Črnomlja.

Star sem sedem let. Obiskujem I. razr. Ij. šole. Ker sem že pred obveznim šolskim letom malo pokukal v I. razred, sem bil že lansko leto pri sv. obhajilu. Naučil sem se ministrantovske molitve in sedaj težko čakam, kdaj me pokličejo v strežniško službo.

Tudi v Črnomlju pridno čitamo »Luč« ter skušamo po njenih naukih uravnati svoja življenjska pota.

Imamo tudi Marijin vrtec, ki ga vodijo č. g. katehet Pahulja Franc.

V nedeljo, dne 14. maja, smo imeli sprejem v Marijin vrtec. Ob osmih smo imeli sv. mašo, potem pa sv. obhajilo. Č. g. dekan so imeli lep govor, nato smo z radostnimi srci stopali k oltarju, kjer so nam pripenjali na prsi Marijine svetinjske. Bilo nas je 150 kandidatov. Dobili smo še podobice, na katerih so napisana pravila Marijinih otrok.

Obljubili smo, da bomo vedno vneto častili Marijo, svojo nebeško Mater, ki nas bo varno peljala skozi viharje življenja v nebeško domovino.

Sprejmite prirčne pozdrave od

Miroslava Belaka.

Iz Kranjske gore.

Med vnetimi bralkami »Lučke« sva tudi moja sestra in jaz. Z velikim veseljem jo pričakujemo vsak mesec. Prav posebno nama je všeč povest o »Balončku«. Obiskujem IV. razred osnovne šole, sestra Marica pa II. razred. Ker je najin tata organist, prav vneto obe prepevava pri mla-

dinskem zboru v cerkvi. Sedaj v majniku imava doma tudi lep oltarček, pred katerim vsak dan častiva majniško Kraljico.

Vas prav lepo pozdravljata

Rezika in Marica Plantav.

Senovo pri Rajhenburgu.

O materinski ljubezni. Na materinski ljubezni sloni ves svet. Materinska ljubezen je najlepša in najdragocenejša in nikdar ne usahne. Niti takrat, ko je njeno telo izmučeno. Vsaka mati je mučenica. Vse življenje se muči za svoje otroke. Njena ljubezen je neizčrpna. Žrtvuje se za svoje otroke tako, da nikdar zase ničesar ne išče.

Materinski dan ima namen, našim osamljenim mamicam vrniti ljubezen, ki jim gre. Naš trdni sklep naj bo: Postati hočemo dobri in pridni otroci, ki ne želimo nič drugega, kot materam vračati ljubezen.

Sonja Božičnik,

uč. II. razr. lj. š., Senovo.

Naši rajni prijateljski

† **Mirica Jug**, učenka I. razr. na Bučah.

Ni dolgo, kar je ugasnilo življenje naši pridni Mirici. Zelo je bila mirna in marljiva učenka, rada je prebirala »Lučko«, posebno rada je gledala slike umrlih otrok. Želo smo bili ginjeni, ko so govorili ob odprtem grobu naš nepozabni gospod župnik Miloš Turk. Ena izmed učenk je še v slovo zaklicala: »Zbogom, Mirica!« Za njo žalujejo oče, mati, brat in sestra.

Marija Kostanjšek,

učenka III. razr. na Bučah.

† **Ludvik Gomboc**, Motovilci — Gornja

Lendava v Prekmurju. V začetku maja si bil še z nami na sestanku Marijinega vrta. Maj je minil in Ti si se preselil v večnost — a Ti si še vedno med nami, saj se Te vsak dan spominjamo. Vsi smo Te žalostni spremili na Tvoji zadnji poti, se poslovili od Tebe, ki si nam bil vedno v vzgled kot otrok Marijin. Zasolžilo se nam je oko, ko smo Te videli v odprtem grobu posutega s cvetjem in ko se je Cilika v imenu nas vseh poslovila od Tebe. Mi bomo še peli in prosili Marijo:

O sprejmi, Marija, nekdam
vse nas v nebeški sijaj,
kjer bomo peli Tebi veseli,
Mamica božja, o daj!

A Ti si že pri njej!

Marijin vrtec kruplivniške šole.

† **Nuška Čepon**, učenka 1. razr. klasične gimnazije. Umrla 26. majnika v ljubljanski bolnišnici. — Nuška! Umela si pota vsemodre božje Previdnosti in jim velikodušno sledila. V dolgi, mučni bolezní so pojemale Tvoje moči, a ostala si junakinja; vdano si trpela in se tolažila z zavestjo, da Bog ve, zakaj Ti je poslal bolezen; še več: mirno, celo s hrepenejem si zrla smrti v obraz. O da, poznamo Tvojo skrivnost: duša, ki je bila vse življenje kristalno čista, ki ni bilo v njej zvijače, temveč vedno le nedolžna otroška preprostost, ni imela vzroka, trepetati pred božjo sodbo. Prišel je božji Vrtnar in utrgal belo lilijo, ki je tako iskreno želela k Njemu; saj je bila zadnja dva dni Tvoja najiskrenejša prošnja: »Jezušček, pridi!«

Zdaj cveteš na rajskih gredicah — zdaj, to trdno upamo, prosiš za nas, kot si nam obljubila. — Po Tvojem zgledu, draga Nuška, hočemo začrtati svoje življenje; a Ti prosi v rajski slavi zlasti za nas, sogojenke, da bi dosegle cilj, po katerem si Ti tako hrepenela! Izprosi, da bomo plemenite, kot si bila Ti.

**Gojenke Vincencijevega zavoda
v Ljubljani.**

† **Šeško Pepca**. V tuji zemlji smo žalostni pokopali našo drago tovarišico. V Marijinem vrtcu nam je bila prelep zgled dobrega Marijinega otroka. Nikdar ni zamudila shoda, dokler je bila zdrava. Na »Luč« se je vedno veselila in jo pridno prebirala. »Luč« jo je učila ljubiti Jezusa in Marijo ter slovenski jezik, ker otroci tu moramo hoditi le v francoske šole. Nimamo slovenskih učiteljic in učiteljev kakor v domovini. Naučimo se slovensko brati pri slovenskem pouku krščanskega nauka in doma pri starših.

Prilagamo vam sliko pokojne, kakor je opravila prvo sv. obhajilo. Rada je zapustila ta svet in gotovo že prosi pri Mariji za nas uboge izseljenske otroke, da bi ostali zvesti Bogu in domovini.

**Korbar Mimica,
Bruay-en-Artois, Francija.**

† **Amalija Urbas**. Naša sošolka Amalija se je ponesrečila. Padla je z voza v Logatcu. Priletela je z glavo na beton in je bila takoj nezavestna. Peljali so jo v bolnišnico. Tam je umrla 23. maja t. l. Mi otroci smo kupili 40 nageljnov za venec. Gospodični sta jo šli kropit v Ljubljano. Tam je tudi pokopana. Zbrali smo 30 din za eno sveto mašo naši umrli sošolki Amaliji. Zelo je bila dobra, mirna, tiha in pridna. Če so jo gospodična pokarali, je vse ljubeznivo sprejela. Zelo rada je prebirala »Luč«.

**Milavec Dragica,
učenka IV. šol. leta.**

Uganke

1. Magični lik v križu.

(Oblak Franc.)

A crossword puzzle grid with handwritten answers and Slovenian clues. The grid is composed of white squares for letters and black squares for empty space. The clues are as follows:

- Across (Horizontal):**
 - 1. član družine (member of the family) - Answer: SIN
 - 2. moško ime (male name) - Answer: LIVO
 - oseba iz sv. pisma (person from the Bible) - Answer: NOE
 - staro orožje (old weapon) - Answer: TUK
 - osebni zaimsek (personal pronoun) - Answer: ONO
 - delec (particle) - Answer: POL
 - glavar družine (head of the family) - Answer: OGLE
 - krasota (beauty) - Answer: CAR
 - zgodovinska doba (historical era) - Answer: ER
- Down (Vertical):**
 - božanstvo (god) - Answer: BOG
 - čutilo (sense) - Answer: OKO
 - domača žival (domestic animal) - Answer: GOS

Vodoravno in navpično!

2. Posetnica.

(Oblak Franc.)

Inko Kan

Kanonik

3. Pošetnica.

(Povšnar Jurček.)

Lipe S. Kvšula.
Vt-Lj

4. Magični lik.

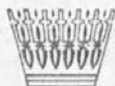
(Povšnar Jurček.)

	1	2	3	
1	J	O	B	svetopisemska oseba
2	O	B	A	zaimek
3	B	A	A	višji uradnik

Kdor bo pravilno rešil vse štiri uganke in bo izžreban, dobi nagrado.

„Jezusovi dnevi“

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
1. Ali sem opravil(a) jutranjo molitev?																										—					
2. Ali sem bil(a) pri sv. maši?																										ž					
3. Ali sem obiskal(a) Jezusa?																										ž					
4. Ali sem bil(a) pri sv. obhajilu?																										ž					
5. Ali sem se v cerkvi in pri molitvi lepo obnašal(a)?																										+					
6. Ali sem se naučil(a) za šolo?																										+					
7. Ali sem molil(a) pred jedjo?																										ž					
8. Ali sem molil(a) po jedi?																										ž					
9. Ali sem komu naredil(a) veselje?																										+					
10. Ali sem ubogal(a)?																										+					
11. Ali sem se za Jezusa v čem premagal(a)?																										+					
12. Ali sem molil(a) večerno molitev?																										+					

Izpolnajte „Jezusove dneve!“

Naj ne bo nobenega čitatelja »Lučke«, ki ne bi z vso vnemo izpolnjeval »Jezusovih dni«, in sicer v ta namen, da bi mednarodni kongres Kristusa Kralja, ki se je vršil meseca julija v Ljubljani, rodil trajne sadove za ves svet, zlasti pa še za našo slovensko domovino.

»Luč« izdaja in tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Jože Kramarič). Stane za vse leto 5 din. Urednik: Gen. lektor P. Krizostom Sekovanič O. F. M., Ljubljana, Marijin trg 4. Uprava: Ljubljana, Kopitarjeva 2, H. Ničman. Izhaja mesečno.